

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **A. S.**
státní příslušnost Moldavská republika
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Novotným
sídlem Archangelská 1, 100 00 Praha

proti
žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie, IČ 00007064**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2024, č. j. CPR-11856-3/ČJ-2024-930310-V227

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V této věci správního vyhoštění se soud zabývá překročením pobytu žalobce vyplývajícím z omezení vstupu na 90 dnů během období 180 dnů na území členských států Evropské unie

a smluvních států. Dále též soud hodnotí úvahy o situaci v bezpečné zemi žalobce v tzv. Podněsterské moldavské republice.

I. Vymezení věci

2. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Ústí nad Orlicí (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) rozhodnutím ze dne 12. 2. 2024, č. j. KRPE-107400-39/ČJ-2023-170022-SV (dále jen „*rozhodnutí o vyhoštění*“), rozhodl dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“), o správním vyhoštění žalobce s dobou neumožnění vstupu na území států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace (dále jen „*členských států Evropské unie a smluvních států*“) v délce 2 let, neboť žalobce měl pobývat na území členských států Evropské unie a smluvních států bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn.
3. Dále správní orgán I. stupně ve výroku rozhodnutí o vyhoštění uvedl, že nebyly shledány důvody znemožňující vycestování žalobce. Stanovil tak dobu k vycestování z území členských států Evropské unie a smluvních států do 20 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.
4. Proti rozhodnutí o vyhoštění podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku zamítl a rozhodnutí o vyhoštění potvrdil.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. Žalobce napadl v záhlaví označené rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“) ve spojení s § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil. Správní orgány dle žalobce nezjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a neopatřily si dostatečné podklady pro rozhodnutí o vyhoštění. Tím došlo k porušení § 2 odst. 1, 3 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.
6. Žalobce dále uvedl, že v řízení nebylo prokázáno, že překročil dobu 90 dnů nepřetržitého pobytu na území členských států Evropské unie a smluvních států během posledních 180 dnů. Není proto pravdou, že pobýval dne 12. 12. 2023 na území České republiky bez oprávnění. Na území České republiky setrvává pouze z důvodu vypuknutí války na Ukrajině. I kdyby došlo ze strany žalobce k překročení doby 90 dnů během období 180 dnů, pak je uložené správní vyhoštění nepřiměřeným zásahem do soukromého a rodinného života žalobce. S ohledem na situaci žalobce by bylo namíste překvalifikovat vedené řízení o správním vyhoštění na řízení o povinnosti opustit území dle § 50a zákona o pobytu cizinců.
7. Žalobce dále vyjádřil nesouhlas se závěrem žalovaného o možnosti vycestovat do Moldavska. V jeho domovské vlasti panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd a není zde bezpečno pro civilní obyvatelstvo. Moldavsko je totiž v ohrožení v důsledku přímé vojenské invaze Ruské federace na Ukrajinu. Žalobce dále poukázal na situaci v Podněstří,

kde je dle tvrzení žalobce situace podobná jako na Ukrajině, přičemž se dá očekávat další zhoršení bezpečnostní situace. V Podněstří došlo během invaze Ruské federace na Ukrajinu na střelbu z granátometů, série explozí otřásla ministerstvem státní bezpečnosti. Dvě exploze vyřadily z provozu dvojici rozhlasových vysílačů. Žalobce v případě návratu do země původu bude ohrožen na svém životě.

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí, podstatné závěry zopakoval a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

III. Posouzení věci soudem

9. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rámci uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
10. Žaloba není důvodná.
11. Úvodem soud zdůrazňuje, že žalobní námitky jsou opakováním námitek obsažených v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Tyto námitky byly již řádně vypořádány v napadeném rozhodnutí. Soud má napadené rozhodnutí za podrobné a přesvědčivé. Napadené rozhodnutí obsahuje shrnutí skutkového stavu, vymezení odvolacích důvodů, uvedení právního základu případu, závěry žalovaného jsou jednoznačné a podložené skutkovými zjištěními. Soud se s tím, jak žalovaný hodnotil jednotlivé podklady pro vydání rozhodnutí a k jakým závěrům dospěl, ztotožňuje. Smyslem soudního přezkumu přitom není podrobně opakovat již jednou vyřčené. Soud tak s ohledem na uvedené odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a v dané věci, s přihlédnutím k obsahu žalobních námitek, zdůrazňuje skutečnosti uvedené v následujících bodech odůvodnění rozsudku.

III.a. Splnění formálních podmínek pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění

12. Podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců „*policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území nebo na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*“
13. Podle čl. 4 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1806 ze dne 14. listopadu 2018, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni „*státní příslušníci třetích zemí uvedených na seznamu v příloze II jsou osvobozeni od vízové povinnosti stanovené v čl. 3 odst. 1 pro pobyty, jejichž celková délka nepřekročí 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů.*“
14. Podle čl. 6 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob

(Schengenský hraniční kodex), se jakýmkoli obdobím 180 dnů rozumí „*období 180 dnů bezprostředně předcházejících každému dni pobytu.*“

15. Podle přílohy II nařízení č. 2018/1806 „*osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů vydaných Moldavskem v souladu se standardy Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO).*“
16. Správními orgány bylo zjištěno a prokázáno, že žalobce nedisponoval ke dni poslední pobytové kontroly a ani dříve jakýmkoli pobytovým oprávněním na území České republiky či na území jiných členských států Evropské unie a smluvních států. Od okamžiku svého vstupu na území členských států Evropské unie a smluvních států byl jakožto držitel biometrického pasu vydaného Moldavskem oprávněn k pobytu na území České republiky pouze dle § 18 písm. a) zákona o pobytu cizinců ve spojení s čl. 4 odst. 1 a přílohou II nařízení č. 2018/1806, tedy po dobu 90 dnů během období 180 dnů.
17. Na území členských států Evropské unie a smluvních států přicestoval žalobce dne 27. 3. 2023. Žalobce poté toto území opustil dne 20. 6. 2023, do tohoto dne pobýval na tomto území oprávněně celkem 86 dnů. Znovu na území členských států Evropské unie a smluvních států vstoupil dne 29. 6. 2023 a toto území opustil dne 2. 7. 2023, do tohoto dne pobýval na území oprávněně celkem 4 dny. Tímto dnem zároveň vyčerpal poslední den svého 90denního oprávněného pobytu v rámci období 180 dnů.
18. Žalobce na území členských států Evropské unie a smluvních států znovu přicestoval dne 3. 7. 2023 a toto území opustil dne 21. 9. 2023. Pobýval tak na tomto území 81 dnů. Poté znovu vstoupil na území členských států Evropské unie a smluvních států dne 1. 10. 2023 a pobýval zde až do kontroly provedené policií dne 12. 12. 2023, tedy 73 dnů. Tento pobyt žalobce o celkové délce 154 dnů (81 dnů + 73 dnů) byl již neoprávněný, neboť žalobce měl za období 180 dnů bezprostředně předcházejících každému dni tohoto pobytu vyčerpano 90 dnů oprávněného pobytu.
19. Soud tedy shledal jako nedůvodnou námitku žalobce, že nepřekročil dobu 90 dnů pobytu na území členských států Evropské unie a smluvních států během období 180 dnů, resp. že nepobýval dne 12. 12. 2023 na území České republiky bez oprávnění. Tato námitka je vyvrácena závěry žalovaného o celkové délce neoprávněného pobytu žalobce na území Evropské unie a smluvních států, kterou žalovaný správně určil ke dni provedení pobytové kontroly (12. 12. 2023). K těmto závěrům žalovaný dospěl postupem, k němuž soud nemá výhrad. Ostatně již správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že žalobce ke dni 12. 12. 2023 pobýval na území Evropské unie a smluvních států neoprávněně; tento závěr byl následně korigován žalovaným, pokud jde o délku trvání tohoto neoprávněného pobytu.
20. Správní orgán I. stupně si v daném ohledu obstaral podklady, z nichž poté vyšel i žalovaný a kterými je shora popsání překročení oprávněného pobytu žalobce bez pochyb prokázáno (zpráva Národního situačního centra Maďarska – výpis z evidence překročení vnější hranice Schengenského prostoru; úřední záznam o provedení pobytové kontroly ze dne 12. 12. 2023; výpisy z lustračních systémů, ze kterých plyne absence pobytového oprávnění žalobce na území členských států Evropské unie a smluvních států). Žalobce ani konkrétními námitkami nerozporuje postupy, kterými správní orgány dospěly k závěru o neoprávněném

pobytu žalobce či konkrétní data jeho přechodů přes hranice států Evropské unie a smluvních států.

21. Ze shora uvedeného nepochybně plyne, že žalobce pobýval ke dni pobytové kontroly dne 12. 12. 2023 na území České republiky, resp. států Evropské unie a smluvních států, bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn. Žalobce tak porušil § 103 písm. n) zákona o pobytu cizinců, čímž došlo k naplnění skutkové podstaty § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců. Formální podmínky pro vydání rozhodnutí o vyhoštění žalobce proto byly splněny.

III.b. Přiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života žalobce

22. Podle § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců „rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince.“
23. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců „při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.“
24. Soud na tomto místě k námitce žalobce uvádí, že probíhající válečný konflikt na Ukrajině obecně může souviset se zákonností výroku rozhodnutí o tom, že vycestování cizince je možné, včetně výroku, kterým je stanovena doba k vycestování (v tomto ohledu viz body 29 a násl. odůvodnění rozsudku). Samotný válečný konflikt na Ukrajině však bez dalšího nezakládá nepřiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života, resp. nesouvisí se zákonností výroku o vyhoštění.
25. Žalobce v žalobě jinak neuvedl, proč má za to, že rozhodnutí o vyhoštění představuje nepřiměřený zásah do jeho soukromého a rodinného života. Soud tak s přihlédnutím k obecnosti námitky nepřiměřenosti konstatuje, že správní orgány se přiměřeností zásahu napadeným rozhodnutím do soukromého a rodinného života zabývaly zcela dostatečně. V této souvislosti soud připomíná, že správní orgán nemusí v rozhodnutí výslovně vyjmenovat všechna kritéria, uvedená v § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců a předjímat u nich případný dopad na rozhodnutí. Postačí výslovně zohlednit důvody, které jsou v daném případě specifické (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2019, č. j. 9 Azs 71/2019–32, bod 25; rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz). Tak také správní orgány učinily.
26. Žalobce v průběhu správního řízení bez další konkretizace uvedl, že případné správní vyhoštění by mělo na něj ekonomický dopad. V České republice ani v jiném státě Evropské unie nežijí žádní jeho rodinní příslušníci, či osoby, které by jeho vyhoštění pociťovaly jako nepřiměřené. Žalobce není v České republice ani v Evropské unii v lékařské péči, nenachází

se zde v pozici dlužníka či věřitele, nežije s nikým ve společné domácnosti. V Moldavsku bydlí s družkou a dětmi, s nimiž je v telefonickém kontaktu. Na území České republiky si nevybudoval významné sociální či kulturní vazby, není mu známa žádná překážka, pro kterou by se nemohl do Moldavska vrátit.

27. Z uvedeného plyne, že žalobce má v Moldavsku zázemí, jeho vazby k zemi původu nejsou zpřetrhané, naopak ve vztahu k České republice nemá žádné významné rodinné, kulturní či sociální vazby. V návratu do země původu mu nebrání zdravotní stav ani jiná překážka. Lze tedy uzavřít, že žalobce netvrdil a ani jinak v průběhu řízení nevyšly najevo skutečnosti, které by svědčily o tom, že napadené rozhodnutí představuje nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života žalobce.

III.c. Bezpečnostní situace v Moldavsku

28. Podle § 179 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *„vystoupení cizince není možné v případě důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu tam hrozilo skutečné nebezpečí.“*
29. Pokud jde o obavy žalobce týkající se jeho návratu do oblasti tzv. Podněstří jako mezinárodně neuznané součásti Moldavska, soud ze správního spisu zjistil, že žalobce skutečně pochází z oblasti Podněstří (město X). S účinností od 1. 10. 2023 nicméně byla vyhláška č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, změněna vyhláškou č. 289/2023 Sb. a byla vypuštěna teritoriální výjimka Podněstří jako nebezpečné části Moldavska. Česká republika tedy nyní považuje celé území Moldavska za bezpečnou zemi původu (srov. § 2 bod 16 vyhlášky č. 328/2015 Sb., ve znění vyhlášky č. 289/2023 Sb.).
30. Podle přechodných ustanovení vyhlášky č. 289/2023 Sb. se žádosti o udělení mezinárodní ochrany podané přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky posuzují podle vyhlášky č. 328/2015 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky. Přechodné ustanovení tedy nestanoví pravidlo pro účely rozhodování o správním vyhoštění, bude proto rozhodný právní stav ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Dne 15. 4. 2024 tedy již byla účinná vyhláška č. 328/2015 Sb., ve znění vyhlášky č. 289/2023 Sb. Celé území Moldavska tedy bylo v době rozhodování žalovaného považováno za bezpečnou zemi původu.
31. Za této situace bylo na žalobci, aby prokázal, že jeho vystoupení na území Moldavska není možné (srov. přiměřeně usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2024, č. j. 5 Azs 200/2021–62, bod 23). Žalobce uvedl v písemném vyjádření před vydáním rozhodnutí o vyhoštění, v odvolání a v žalobě (totožná) tvrzení o tom, že by v případě návratu do své země původu byl ohrožen na životě z důvodu tamní bezpečnostní a politické situace a též z důvodu války na Ukrajině. Žalovaný správně dospěl k závěru, že tato tvrzení žalobce jsou nepodložená, a to z následujících důvodů.
32. Z aktuální zprávy o zemi původu žalobce, která je součástí správního spisu (Moldavsko – Informace OAMP, *Bezpečnostní a politická situace v zemi*, ze dne 13. 3. 2023) a která čerpá

z poměrně rozsáhlého množství zdrojů, plyne, že Moldavsko je demokratickou zemí. Na podzim 2022 došlo a od února 2023 opětovně dochází k protivládním demonstracím organizovaným proruskými silami. Civilní úřady udržují kontrolu nad bezpečnostními složkami. Objevily se zprávy o fyzickém týrání a mučení ve vazebních zařízeních. V zemi neprobíhá žádný vnitřní ozbrojený konflikt. Bezpečnostní situace zůstávala k datu vzniku této zprávy stabilní, včetně situace na hranici mezi územím kontrolovaným centrální vládou a Podněstřím.

33. Konkrétně ohledně Podněstří z uvedené zprávy plyne, že tato oblast byla dlouhodobě mimo kontrolu ústřední vlády, v současnosti je z velké části závislé na Ruské federaci, a to v politické, ekonomické i bezpečnostní oblasti. V Podněstří působí tzv. Mírová mise na Dněstru, v rámci které je v tomto regionu kontingent asi 1500 ruských vojáků. Svobodu pohybu omezuje řada kontrolních stanovišť a některá administrativní omezení, např. nemožnost užívat podněsterskou dopravní značku mimo území Podněstří. Na tomto území neprobíhaly aktivní mezinárodní či vnitrostátní konflikty. Bezpečnostní situace byla obecně považována za stabilní, řešení postavení Podněstří probíhá pod hlavičkou OBSE v rámci mírového procesu tzv. 5+2. Původní mírová dohoda z roku 1992 je v podstatě dodržována. Koncem dubna 2022 došlo k několika bezpečnostním incidentům; panují obavy, že by Podněstří mohlo být vtaženo do války na Ukrajině.
34. Soud má za to, že z aktuální zprávy o zemi původu žalobce neplyne, že by v Moldavsku byla taková situace, z důvodu které by hrozila vážná újma každému občanovi Moldavska, který se do této země navrátí. Totéž platí, pokud jde o oblast Podněstří. Důvody znemožňující vycestování se posuzují ve vztahu k zemi původu, resp. zemi státního občanství cizince, kterou je v případě žalobce Moldavsko, nikoli Ukrajina. Na území Moldavska včetně Podněstří vnitřní ani mezinárodní vojenský konflikt neprobíhá. Z uvedené aktuální zprávy ani jinak neplyne, že by kterémukoli občanovi Moldavska, který se navrátí do oblasti Podněstří, hrozilo nebezpečí vážné újmy. Žalobce sám v rámci své výpovědi ve správním řízení uvedl, že mu není známa jakákoli překážka či důvod, kterého by se obával a který by mu bránil v návratu do země původu. Uvedl též, že oblast v Podněstří, kde má s rodinou bydliště, považuje za bezpečnou. Necítí se být jakkoli zranitelnou osobou, není politicky aktivní.
35. Žalovaný přiléhavě poukázal na to, že překážku vycestování ve smyslu § 179 zákona o pobytu cizinců lze shledat pouze tam, kde je nebezpečí reálné, skutečné a bezprostředně existující, nikoli tam, kde nastat nemusí, či může nastat jedině v případě přidružení se jiných okolností, kumulací různých neočekávaných situací nebo výskytu skutečností, které nelze dopředu předjímat. Soud s ohledem na shora uvedené skutečnosti (body 29 a násl. odůvodnění rozsudku) může ztotožnit s žalovaným v tom, že v případě žalobce není dáno skutečné a bezprostředně existující nebezpečí, které by mu v případě návratu do Moldavska, resp. do oblasti Podněstří, hrozilo. Žalobcem tvrzené nebezpečí související s válkou na Ukrajině a s bezpečnostními incidenty, k nimž na území Moldavska došlo, má soud v dané věci za spíše hypotetické. Správní orgány rozhodly o tom, že vycestování žalobce do Moldavska je možné, v souladu se zákonem a v této souvislosti správně stanovily dobu k vycestování z území členských států Evropské unie a smluvních států.

III.d. K námitce týkající se rozhodnutí o povinnosti opustit území

36. S ohledem na to, že žalobce není držitelem platného oprávnění k pobytu vydaného jiným členským státem Evropské unie a napadené rozhodnutí nepředstavuje nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života žalobce, nebylo namístě rozhodnout v projednávané věci o povinnosti opustit území České republiky nebo členských států Evropské unie a smluvních států dle § 50a odst. 1 písm. c) či odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Ani jiný důvod pro vydání rozhodnutí dle § 50a zákona o pobytu cizinců v případě žalobce není dán. Skutková podstata dle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců v souzené věci byla naplněna. Správním orgánům proto nezbylo, než žalobci správní vyhoštění uložit.
37. Žalovaný v daném ohledu správně s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu poukázal na skutečnost, že zákon o pobytu cizinců neposkytuje správním orgánům bez dalšího možnost uvážit, zda správní vyhoštění uložit či nikoli, jsou-li pro jeho uložení splněny zákonné podmínky. Důsledky naplnění skutkové podstaty pro uložení správního vyhoštění nejsou závislé na zavinění či osobních pohnutkách cizince ve vztahu k protiprávnímu jednání, které je důvodem vyhoštění.
38. Správní orgány tak nepochybily, pokud nevydaly rozhodnutí o povinnosti opustit území dle § 50a zákona o pobytu cizinců namísto rozhodnutí o vyhoštění.

IV. Závěr a náklady řízení

39. Soud shrnuje, že ve správním řízení bylo bezpečně prokázáno, že žalobce naplnil skutkovou podstatu § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců. Napadené rozhodnutí nepředstavuje nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života žalobce. Správní orgány správně vyhodnotily možnost vycestování žalobce na území Moldavska. Pro své rozhodnutí si obstaraly dostatečné množství relevantních podkladů a zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. K porušení základních zásad správního řízení nedošlo.
40. Ze všech vyložených důvodů soud shledal žalobu proti napadenému rozhodnutí nedůvodnou. Protože v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlédnout z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
41. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalovanému náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 12. červen 2024

Jaroslav Vávra v. r.
soudce